

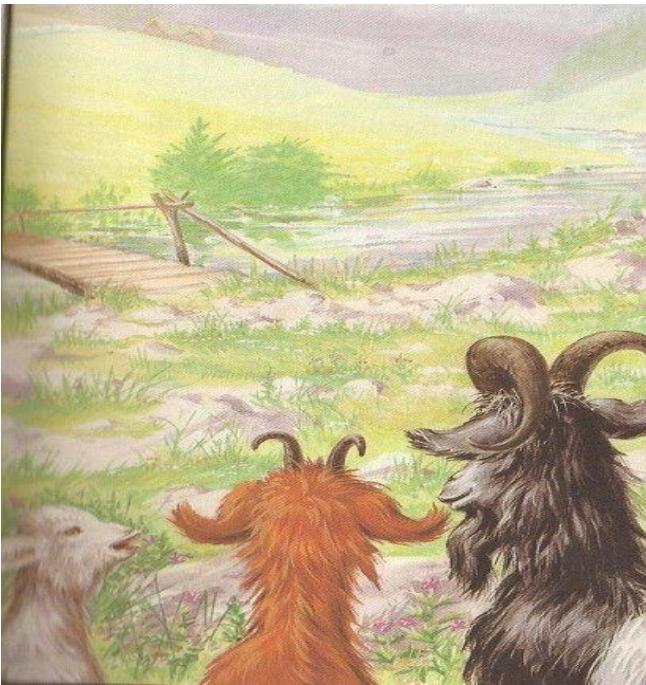
بېجىلە سۇگىن

گرۇپنچىج اس انگلىسى تر خۇنۇنى: سرور شاھ اركان

ارهى مَكار قَز

٢٠١٩ جولاي ٢٥

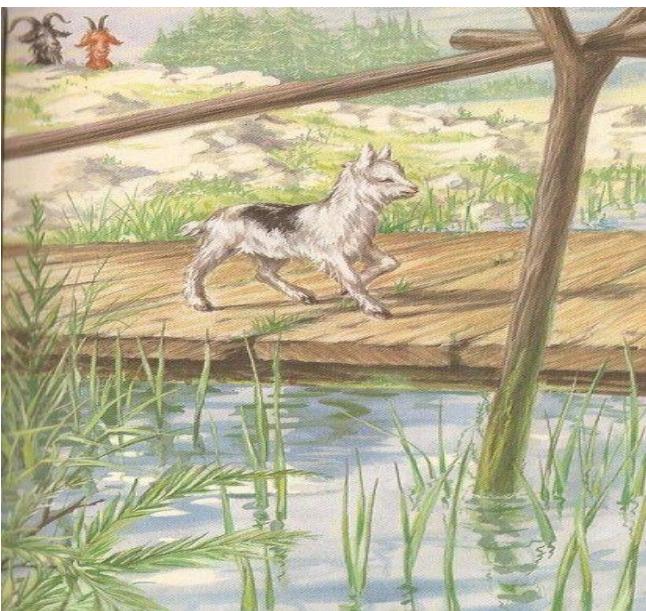
یے وخت اند ارهی مکار فَزِین قِخ، وهن
همپنه سِفهه پے یے پُنسته چررا(چرا)
چیداو ادے بشهندب خو فربے کن
پن. اره فیر اند وېق نوم ۋەچ
مکارفَز؛ يیو قِخ فِشتيرمکار فَز، پگه
مِئپنینج مکار فَز ات پِد پِگه
خِدھرمکار فَز.

وختای ادے دھنن هر مېڭ دے
پُنسته ره چررا چود، پِد واين دڏ^ل
خلاص سُت ات شِچِن حِيرۇنْب رېچ
ادے که ره چررا گن يېن. پِد
فِشتيرمکار فَزے تر یے گه پُنسته وينت ادے ترم لېچ سقّهه. دڏے وېق دېييون
ارد گه لۇقد. خو تايدېن پَدماھ.

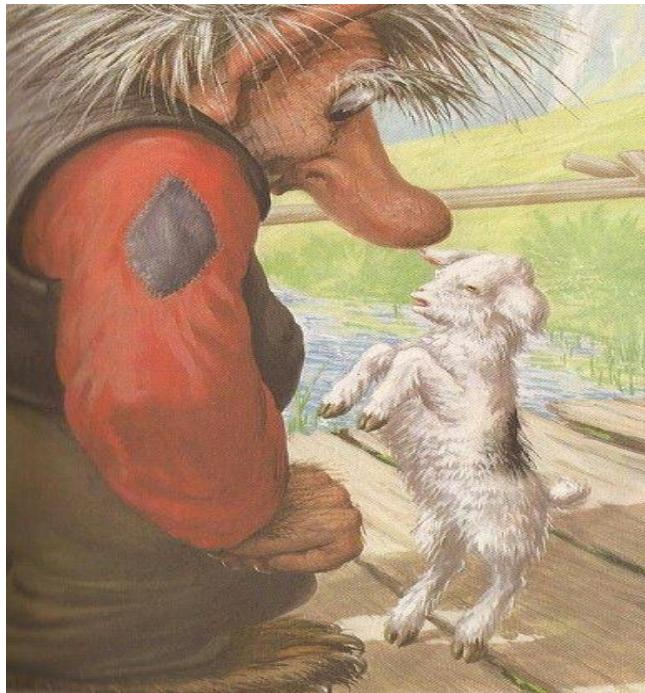
ايلهف جای يېن تايد ات، یے شرفِداج دېق ارد اس پرا يېت. دم شرفِداج تر تير
یے پِد ۋەد ات دم يېد بېر اند یے
سەمناک قويد(قويد، جنسے چارى
ات قايد، جنسے ۈنک) زندگے یے
چود، وے چېمبىن غِداره دستور ات
وے نئح نۇكَن داشگە دراز.

ات دم يېد تے نَبِرجيداو شِچ دېق ارد
لپ خطر نِماید. يیو لۇقد تو اول
نَبِرجيس ات يَگه لۇقد نے تو نَبِرجيس.
دڏ پِد فِشتيرمکار فَزے لۇد：“لەك
وُز تە اول نَبِرجيس أُم.”

پِد فِشتيرمکار فَز يېت خو دم يېد تے تِرق تُرق، تِرق تُرق، تِرق تُرق درو نَبِرجيد
ڈاد.

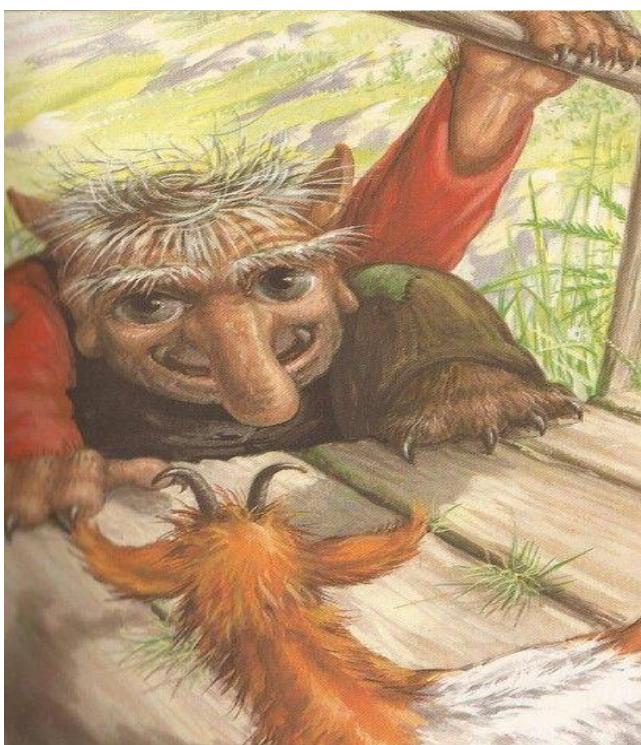
”چهی یت تِرَق تِرَق تے مو یپَد تے څه نَبَجِیسے؟“ پِد فُویدے
غُرستے (غُرست) پئنخت.

”آه! پِد، وُزکُث اُم تَا، صاف حَلِکِی
مکار فَز؛ ات وُز سَام تِر وَے یَگَه
پُنْتَه خو فَرَبَے چِداو،“ پِد
فِشْتِير مکار فَزَے خو پِهسْتِکَث صَادَه
قَتَّه لَوَد.

”شِج، وُز يَد اُم زَنْدَه-ثَه (زنده یَث)
تو اباز اُم،“ پِد فُویدے لَوَد.

”آه، نَى! تو رَد يَوْلَلا کِن اُم پَسِ مو
مه رَف. وُز اُم صاف حَلِک، وُز اُم
یَسَت،“ پِد فِشْتِير مکار فَزَے لَوَد؛
”دُونِدِکَث گَه فَل ات یه مِذَبِنِیج مکار فَز تَه يَاذَد. یه اس مو گُلَه (گُلَه) دَے یت
وم گُوبِنَت مِس بَه مَزَه دَے.“

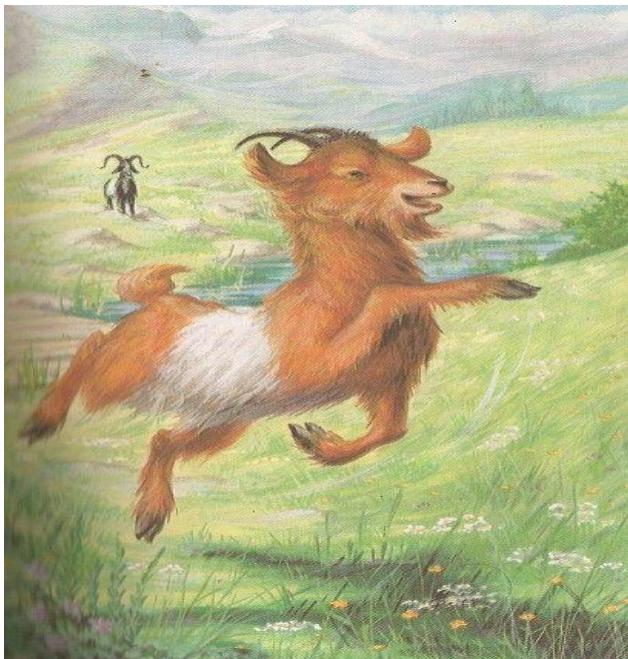

”بِشَهْنَد! پَسِ تو تَه پَس نَه رَف اُم،
سَه نَبَجِیس،“ پِد فُویدے لَوَد.

الله وخت گَه-ت (گَه یَت) پِد مِذَبِنِیج
مکار فَز یَت خو دَم یپَد تَه درو
نَبَجِید ڈَاد.

”تِرَق تِرَق، ، تِرَق تِرَق، تِرَق تِرَق
!“ دَم یپَد فَه نَبَجِیست.

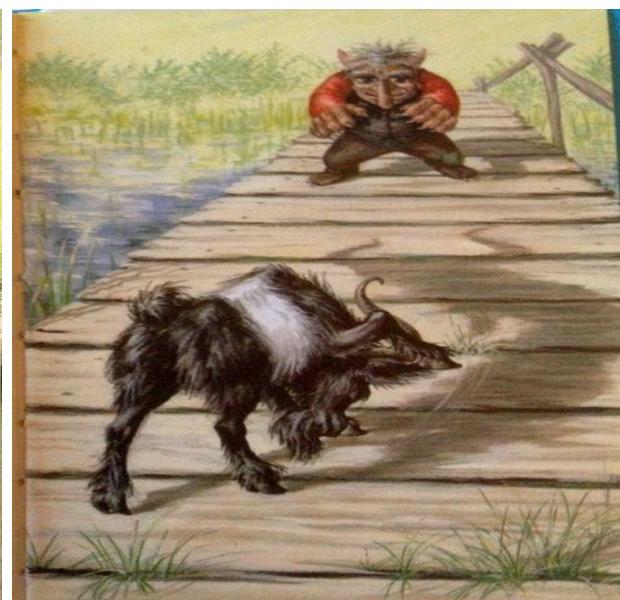
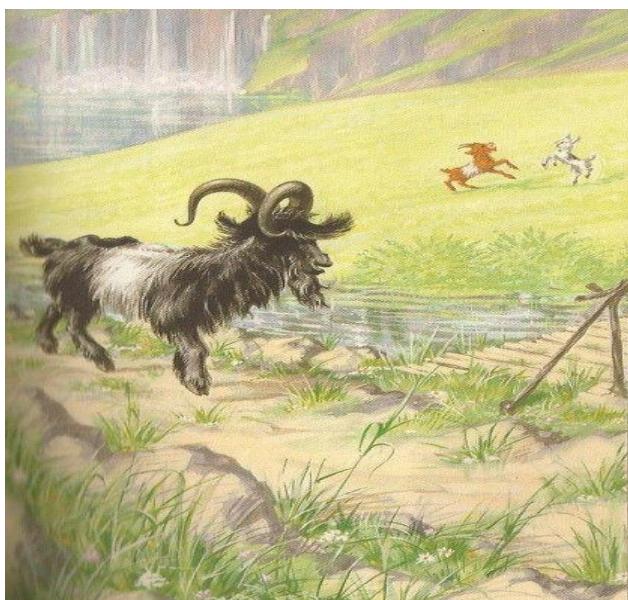
”چهی یت تِرَق تِرَق تَه مو یپَد تَه
څه نَبَجِیسے؟“ پِد فُویدے
غُرستے (غُرست) پئنخت.

”آه! پِد، وُز ام مِذپنینج مکار فَز ، ات
وُز سام تر وے یگه پُبنته خو فربے
چیداو،“ پِد مِذپنینج مکار فَز مِن خو
پهستدے صدا قَتَّ لَود.

”شِج، وُز يَد ام زنده-ث (زنده یث)
تو اباز ام،“ پِد فُویدے لَود.

”آه، نى! پِس مو مه رَف. دُونِدِكَب گه
فل ات یه سر خدھرمکار فَز ته ياڭىد.
یه اس مو غُلَه (غُلَه) دَمَ پِت و م
گوبنت مِس بِپېندَه.“

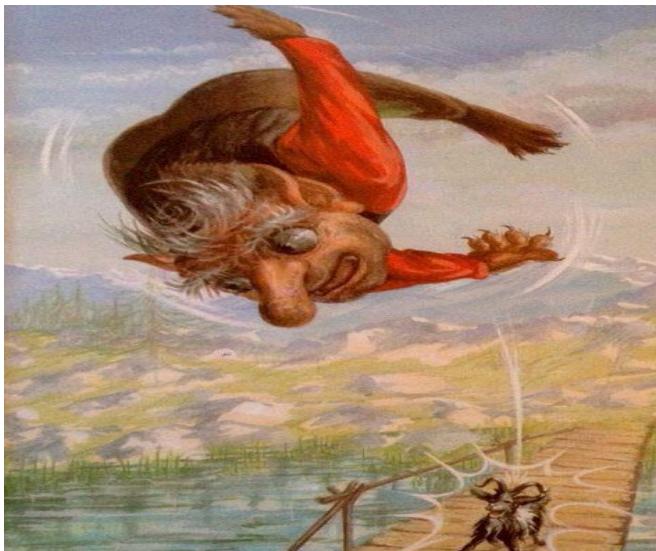

”لَپ بِشەندى دِس څه قِد، پِس تو ته مِس نه رَف ام، سه نَبِوجىس،“ پِد فُويدے
لَود.

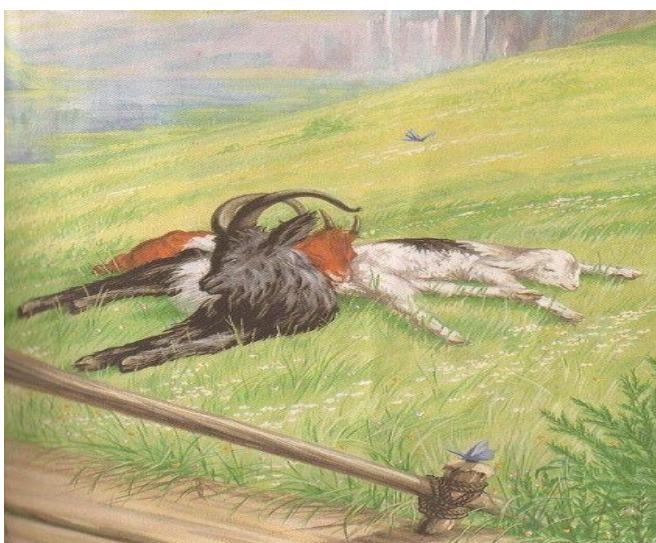
ات يېد اندے تو پِد خدھرمکار فَز مِس خو پِس تر دم يېد فِرئىپت.

”تِرَق تِرَق، تِرَق تِرَق!“ دم يېد قَه چَس نَبِوجىد، اما اس يَس كه پِد
فَز لَپ غُلَه-ت وزمن قَد، پِد يېد دم پِس بِيرغِرچ پِرچَس چود.

”چهی یت ترُق ترُق تے مو یپد تے ٿه نَجیسے؟“ پِد ڦویده
غُرستے (غُرست) پئنخت.

”شِج، وُز یَد اُم زنده-بُث (زنده یَث)
تو اباز اُم،“ پِد ڦویده لُود.

”پِشهند، یه پَدُودا! مو جه ڏييفون
نېزه، دڏ ته تو نئخ ات غُورپن اند ٽحق
ڏه اُم؛ ات ڏو گه بَق بورج مو قتے،
ات دِس ته ٽحق تو ڏه اُم ادے تو ته
ته فکُث کُلُوح سُود ات تو سِتخونپن
ته قِربن.“

هر چيز ٿه ڦُد پِد خِدھرماڪار ڦزے لُود؛ دڏے تومبک تیڙد خودے ڏادے مى دے
، پِد اس دم یپد تے وئيٽت ار شِرقِداج، څوندے پاٽخ چود، اس دم شِقداج اند
نېنتيداو نه فهِرڏاد خود ڏغرق سَت ات پِد خِدھرماڪار ڦز نَرجيد تر دے پُښته.
يمند، دهڻ مڪار ڦزپن ٻن دے سَقْخه دِس خود ادے فربے یے زارپن سَت ات
شِج یه ڀِلہ تر چيدهچ پُوند تِپن.

صورٽپن ٻن: ازُود اند زابنج سِنج

غلُث مِس یست.....